Р Е Ш Е Н И Е
№ 2487

гр. София, 14.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **III КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 14.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Десислава Корнезова
ЧЛЕНОВЕ: Боряна Петкова
Бранимира Митушева

при участието на секретаря Илияна Тодорова и при участието на прокурора ЮТЕРОВ, като разгледа дело номер **10321** по описа за **2013** година докладвано от съдия Бранимира Митушева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във вр. чл. 63 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], [населено място], представлявано от управителя И. В. Н., срещу РЕШЕНИЕ от 25.07.2013 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД /СРС/, НО, 122-ри състав по НАХД № 2282/2013 г.

В касационната жалба са изложени подробни доводи за неправилност и незаконосъобразност на решението, като постановено в нарушение на материалния закон и процесуалните правила. Касаторът счита, че за извършеното нарушение следва да се приложи разпоредбата на чл. 415в от Кодекса на труда /КТ/. Претендира се от съда да постанови съдебно решение, с което да отмени решението на СРС и реши спора по същество, като измени наказателното постановление.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛНА АГЕНЦИЯ „ГЛАВНА ИНСПЕКЦИЯ ПО ТРУДА”, редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С. град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл. 218 от

АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Със съдебно решение от 25.07.2013 г. по НАХД № 2282/2013 г. СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, е ПОТВЪРДИЛ наказателно постановление /НП/ № 22-2205011/12.10.2012 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда" – С. /Д „ИТ"-С./, с което на [фирма], на основание чл. 416, ал. 5 вр. чл. 414, ал. 1 от КТ, е наложена имуществена санкция в размер на 1 500 лв. за нарушение на чл. 128, т. 2 от КТ.

За да постанови решението си първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетеля Г. К. З., както и писмените доказателства, представени по делото. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че безспорно е осъществен съставът на нарушението по чл. 128, т. 2 от КТ, както и не са допуснати нарушения на административно-производствените правила, обуславящи отмяна на НП.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Касационната инстанция на основание чл. 220 от АПК приема за доказани и установени фактите, изложени от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД и въз основа на тях е възприел следната фактическа обстановка:

При извършване на проверки на 17.08.2012 г., 03.09.2012 г., 10.09.2012 г. и 13.09.2012 г. за спазване на трудовото законодателство от [фирма] се констатира, че дружеството, в качеството му на работодател, не е изплатило уговореното и начислено във ведомост за работни заплати трудово възнаграждение на служителя К. П. Г. за извършената работа през м. юни 2012 г. и м. юли 2012 г. До приключване на проверката не са представени документи, удостоверяващи изплащане на трудови възнаграждения за посочените месеци на лицето. Поради това на 13.09.2011 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 22-2205011, а въз основа на акта е издадено и процесното НП.

При правилно установена от СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 122-ри състав фактическа обстановка настоящата съдебна инстанция намира, че АУАН и НП са издадени от съответния компетентен орган в кръга на неговите правомощия и при правилно приложение на материалния закон. Решението на първоинстанционния съд е постановено в съответствие с доказателствата по делото и при правилно прилагане на материалния закон. Съдът възприема изцяло мотивите на първоинстанциония съд, като счита, че обстоятелствата, свързани с извършеното административно нарушение, са били изяснени обективно, всестранно и пълно.

Касационната инстанция напълно споделя и изложените от районния съд подробни мотиви за неприложимостта на чл. 415в от КТ. Неприложимостта на чл. 415в от КТ районният съд е обосновал с липсата на кумулативно изискуемите за това предпоставки. Съгласно цитираната норма за нарушение, което е отстранено веднага след установяването му по реда, предвиден в този кодекс, и от което не са произтекли вредни последици за работници и служители, работодателят се наказва с имуществена санкция или глоба, в размер от 100 до 300 лв., а виновното длъжностно лице - с глоба в размер от 50 до 100 лв. В случая от приложената по делото разписка от 09.11.2012 г. се установява, че нарушението не е отстранено веднага, а след съставянето на АУАН и почти месец след издаването на процесното НП. Независимо, че на 09.11.2012 г. работодателят е заплатил дължимото за месеците юни и юли 2012 г. трудово

възнаграждение, това не е направено „в установените срокове” по смисъла на чл. 128 от КТ. Несвоевременното плащане на възнаграждението за положен труд винаги е свързано с неблагоприятни последици за работника или за служителя, и както правилно е преценил районният съд, в случая не може да намери приложение разпоредбата на чл. 415в от КТ.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ от 25.07.2013г. на СРС, НО, 122-ри състав е ПРАВИЛНО на основание чл. 348 от НПК и при условията и по реда на чл. 221, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, III Касационен състав на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 25.07.2013г. по НАХД № 2282/2013г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НО, 122-ри състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл. 223 от АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.